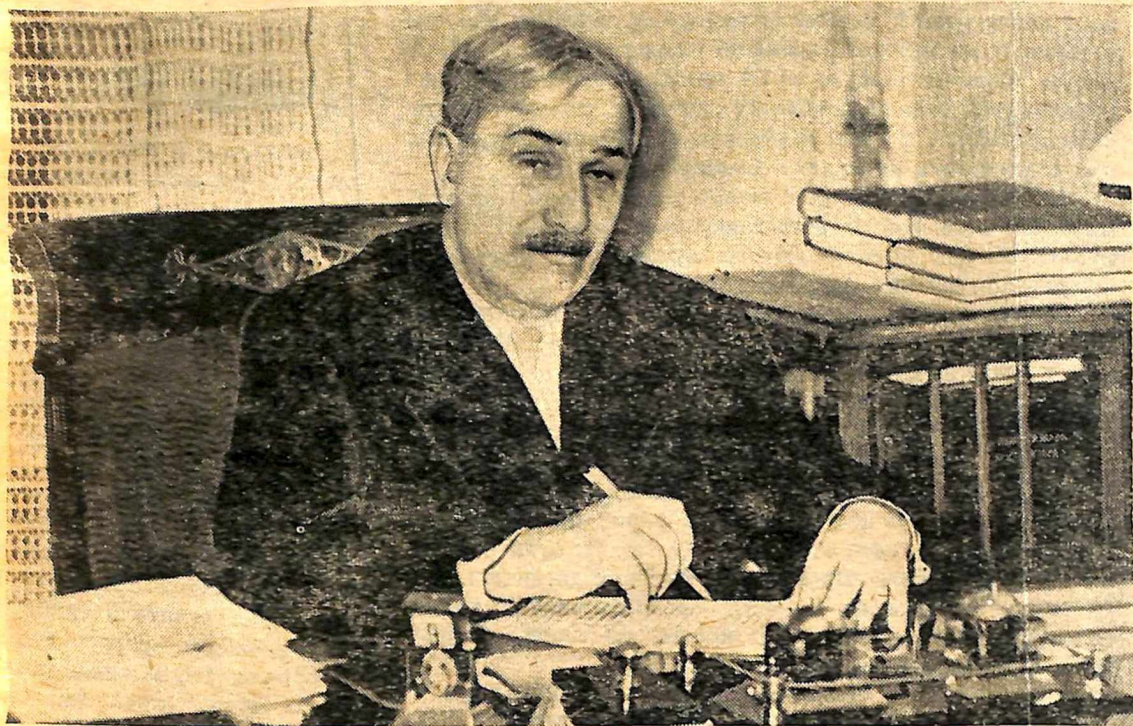
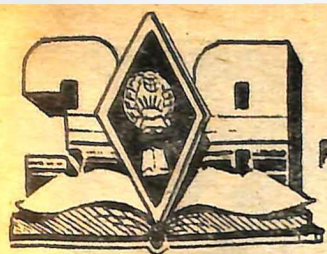

НАША ДОРОГА ЛЮДИНА

Звичайно, це немало, і хай пощастить кожному з нас відсвяткувати своє семидесятиріччя. Хай знайдеться стільки енергії і душевної сили, щоб систематично читати лекції, писати книги, виховувати сотні студентів і десятки аспірантів, керувати кафедрою, брати участь у громадській роботі факультету й інституту, сприяти виходу кількох журналів як член редколегій і незмінний автор. Хай при всьому цьому залишиться кожний із нас настільки скромним, що не забуває потиснути руку, ласкаво привітати посмішкою, задушевно і просто виступити на зборах. Ні пози, ні зазнайства... А пишатися ж є чим.

Вихованець Острозької гімназії і Ніжинського історико-філологічного інституту, вчитель середньої школи, викладач вузу, воїн Радянської Армії, нарешті, аж до сьогодення, завідуючий кафедрою, професор нашого інституту, учень, якого знають далеко за межами України, Петро Костянтинович Волинський зустрічає семидесятиріччя свого життя і п'ятидесятиріччя своєї діяльності в повному розквіті сил і творчого обдарування.

Як казав поет, «було стремління та було й каміння». Нелегким був його життєвий шлях, немало довелося пізнати невдач, зазнати труднощів. Всяке було: і радість, і смуток, і успіхи, і біль втрат. І як це добре, що залишився він після всього з якимсь поглядом злегка примружених очей, з бадьорим, оптимістичним настроєм, з нехитною вірою в торжество добра. Недаром часто про нього можна чути: «Яка світла голова!». І справді, такого знавця історії української літератури всіх періодів та її зв'язків з іншими літературами, зокрема з братніми слов'янськими, такого вдумливого, знаючого методиста, тонкого редактора-стиліста, що так відчуває пахощі і барви рідної мови, ми бачимо в кожній його новій праці, в опонентській рецензії на дисертації молодих науковців, у порадах та заува-

женнях аспірантам і студентам, в усіх формах наукової та педагогічної роботи.

Міцно ввійшли в актив радянської літературознавчої науки його численні монографії, брошури, журнальні статті, серед яких особливо виділяються глибокою дослідження його книги «І. П. Котляревський», «Теоретична боротьба в українській літературі (перша половина 19 століття)», «Основи теорії літератури» і ін. Ми знаємо Петра Костянтиновича і як автора багатьох стабільних підручників і посібників, за якими вивчають рідну літературу учні і студенти нашої республіки. Нині кафедра української літератури нашого інституту під керівництвом і за редакцією професора П. К. Волинського готує чотиритомний підручник з історії української дожовтневої літератури для студентів філологічних факультетів і відділів педінститутів України. Його книга «Основи теорії літератури» рекомендується Міністерством освіти УРСР як підручник з курсу вступу до літературознавства для вузів.

Багатогранна діяльність вченого і педагога не заважає Петру Костянтиновичу брати активну участь у громадській і партійній роботі. Не раз обраний членом партбюро факультету та інституту, він віддавав загальній справі свій багатий досвід, знання, уміння, що й принесло йому заслужену повагу всього інститутського колективу.

Петре Костянтиновичу! Живіть ще багато, багато літ, будьте таким же невтомним і дерзновенним, шукачем нового, скромним і щирим, яким Ви були досі. Здоров'я Вам, успіхів, ще більшої творчої пристрасті на благо радянської науки і школи, щастя Вам і добра. Хай же довгі роки полум'яніє Ваше серце невгамовною снагою новатора і творця, невичерпною енергією будівника нового життя, наша дорога Людино!

П. ХРОПКО, П. ОРЛИК.

ШАНОВНИЙ УЧИТЕЛЮ!

Прийміть щире вдячність за ту щоденну турботу, яку Ви виявляєте завжди до своїх учнів, за Ваше батьківське піклування, яке ми постійно відчуваємо в нашій науковій і педагогічній роботі, за теплоту і сердечність. Ви, людина принципова і скромна, мудра і проста, щира і доброзичлива, що завжди в праці, в творчому горінні, в молодому держанні, є взірцем справжнього радянського вче-

ного і педагога. Ваша невтомна праця є прикладом самовідданого служіння своєму народові на ниві науки і педагогічної діяльності.

В день Вашого семидесятиріччя сердечно поздоровляю Вас. Живіть довгі роки в добром здоров'ї.

Л. ПИВОВАРСЬКИЙ,
в. о. доцента Житомирського
педінституту ім. І. Франка.

Виборча кампанія вступила в один з найвідповідальніших періодів. На заводах, фабриках, в колгоспах і радгоспах трудящі країни висуюють до радянського парламенту найдостойніших синів і дочок народу.

5 лютого в актовому залі відбулися збори викладачів, студентів, співробітників інституту по висуненню кандидатур до міської і районної рад депутатів трудящих.

Слово бере Г. Кордун, декан фізико-математичного факультету. Він вносить пропозицію внести у виборчі списки кандидатів до Київської міської ради депутатів М. Підтиченко, ректора нашого інституту. Він вказує, що Марія Максимівна вже не вперше обирається в склад депутатів міськради і з честю виправдала довіру виборців. Як зразкового педагога, громадського діяча, що представляв Україну на міжнародній арені, скромну, чуйну людину характеризують її і завідуюча кафедрою іноземної мови К. Єнакієва, викладач О. Петровський. Довіреною особою до кандидатури М. Підтиченко обирається О. Ткаченко, викладач кафедри дошкільної педагогіки.

Секретар парторганізації інституту М. Терещенко пропонує кандидатом у депутати міськради обрати також Т. Скирду, яка раніше працювала секретарем Радянського райкому партії, викладала в нашому інституті, а тепер на посту заступника голови Київської міської ради депутатів трудящих проявила себе вмілим організатором, принциповим керівником. Кандидатуру Т. Скирди також підтримують професор Ю. Ко-

билецький, зав. кабінетом марксизму-ленізму О. Євтушенко. Доц. М. Ярмаченко пропонує обрати довіреною особою декана вечірнього факультету О. Кардаша, який знає т. Скирду по спільній роботі на кафедрі філософії.

Доцент Л. Гринь вносить пропозицію зареєструвати кандидатом у депутати до районної ради депутатів трудящих М. Терещенка, викладача інституту, секретаря парторганізації. Працюючи у нашому колективі ось уже майже двадцять років, т. Терещенко зарекомендував себе як сумлінний, знаючий викладач, ініціативний керівник колективів, організатор багатьох цікавих починань. Такої ж думки про нього аспірантка О. Іваненко, студент В. Бондар. Викладач О. Шеке-ра пропонує обрати довіреною особою до кандидатури т. Терещенка доцента Л. Гриня.

Викладач Ю. Полудненко у своєму виступі розповів про О. Блик. Вихованка Київського університету, вона зарекомендувала себе як кваліфікований викладач, здібний науковець, активний громадський працівник. Він пропонує вдруге обрати т. Блик до складу районної ради депутатів трудящих, що підтримує також студент В. Козаченко. Викладач А. Очеретний вносить пропозицію обрати довіреною особою до кандидатури О. Блик т. Полудненка.

Учасники зборів одностайно підтримують кандидатури висунутих кандидатів в депутати місцевих рад депутатів трудящих товаришів М. Підтиченко, Т. Скирду, М. Терещенка, О. Блик.

НАШ КОР.

ДЕПУТАТИ — ЧЛЕНИ ІНСТИТУТСЬКОГО КОЛЕКТИВУ

Розповідає Ольга Петрівна Блик

На минулих виборах я була обрана депутатом Радянської ради депутатів трудящих від 40-ої виборчої ділянки. Тому і розповім про ту ділянку роботи, яку мені довелося вести протягом звітного періоду.

З самого початку я була введена в дві депутатських комісії: житлову і шкільну. Роботи було немало. Так, за цей час мною обстежено понад 40 родин у житловому питанні. З них одержали допомогу 38 сімей: одним поліпшено побутові умови, інші взяті на квартирні. Доводилося також займатися питанням влаштування дітей у школи-інтернати, допомагати у врегулюванні інших не менш важливих питань.

Як член шкільної комісії брала участь в обстеженні і вивченні досвіду роботи шкіл № 52, 58, 3. Зібрані матеріали було внесено на обговорення шкільної депутатської комісії з

участю директорів, завучів. Разом з тим критичні зауваження та методичні поради щодо роботи даних шкіл було зроблено на педагогічних радах.

У нашому районі багато дитячих садків, але робота в них поставлена не скрізь добре. Депутатами, а в тому числі і мною, немало було зроблено і на цій ділянці. Наприклад, останнім часом ми перевірили дитячий садок № 113, а потім разом із завідуючими інших садків та інспектором райВНО намітили ряд заходів у справі покращання виховання і побуту дітей. Крім того, було надано допомогу у наведенні порядку на дитячому майданчику по вул. Підвальній.

Вся моя робота була спрямована на те, щоб якомога більше зробити для трудящих району, виправдати їх високе довіря.

Студентські канікули

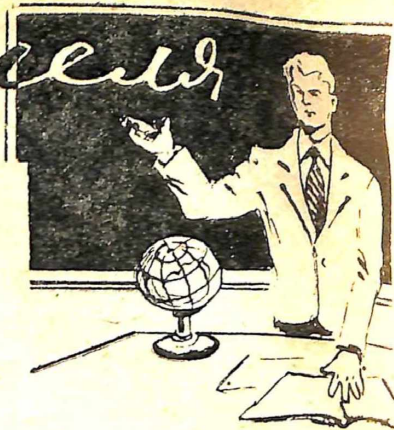
Профком інституту відзначив кращу студентську групу екскурсійною путівкою. Нею виявилася друга група V курсу відділу дефектології. Під керівництвом викладача М. Савченко студенти відвідали Ленінград, Москву, побували у своїх друзів — студентів педагогічного інституту імені Герцена, ознайомилися з визначними пам'ятниками міста, побували у музеях.

Друга група юнаків і дівчат відвідала Москву. Це кращі студенти усіх трьох факультетів. У столиці вони були гостями сту-

дентів педагогічного інституту імені Леніна.

Під час зимових канікул до нас завітали студенти Ленінградського педагогічного інституту імені Герцена. Гості відвідали музеї Т. Г. Шевченка, українського, російського, західного та східного мистецтва, Києво-Печерську лавру, зробили екскурсію по місту. Нашим друзям у їх ознайомленні з столицею України допомогли студенти Л. Кравчук, І. Сергієнко, І. Трухін, С. Белов.

Г. МАКСИМЕНКО.

ЗА МАТЕРІАЛАМИ КОНФЕРЕНЦІЇ З ПЕДПРАКТИКИ

МОЯ ЗАПОВІДЬ

Їх тридцять.
А очей аж шістдесят,
Пильних, по-дитячи
соромливих,
Знають, скільки буде
п'ять по п'ять —
Я за них радію.
Я щасливий, що очам цим
сірим, голубим,
Цим Миколом, Нінам
і Галинам
Може я служить
буттям своїм!
З них росте чудова
наша зміна!
І. МАКАРЧУК.

«Настала перерва і нові турботи: що робити з дітьми, коли жодної гри не знаєш?». (З виступу).

— Давайте в жмурки!!

Багато студентів працювали на місці вчителя не за фахом. Тому й доводилося викладати все, навіть фізкультуру.

Галина Панасенко (4 курс дошкільного відділу) привезла з школи чудову характеристику, а першого ж дня перебування в гуртожитку підняла такий скандал, що страшно було слухати.

У школі — краса, а дома — чудеса!

А б и характеристика

Мене послали на практику в одну із шкіл Харківської області. Крім 31 години російської мови і літератури, мала ще 14 годин німецької мови. Про вихідні чи взагалі будь-який відпочинок говорити не доводиться. Я попала немов у вир і мене несло за течією. Де вже відвідувати у тих умовах методоб'єднання, готувати і по-справжньому до уроків, коли навіть не встигаш як слід написати конспект чи план.

Грамотність у школі дуже погана. Викладання ведеться випадковими людьми, які часто міняються. Діти в диктанті із 100 слів роблять по сто помилок. Спочатку оцінювала учнів за їх справжніми знаннями, але директор залишився незадоволений великою кількістю незадовільних оцінок. Нагадувати став про характеристику, яку він мені видасть після закінчення практики. Почалися всякі підозри, стосунки наші зіпсувалися викрай.

Кілька слів про співи. Уявіть собі, що при тій кількості годин, яку я мала, мені довелося вести хор, керувати 6 класом. Методист так і заявив, що мені можуть не зарахувати практику, коли не викладати му співи. Що ж, така постановка питання до багато чого зобов'язувала.

Така практика нічого не дає, бо вона тільки вчить викручуватись, «халтурити» на кожному кроці. Це треба врахувати на наступний рік.

А. ДУСЬ,
студентка російського відділу.

Цього не скажеш про Фесенка

Хочеться відзначити, що п'ятикурсники-дефектологи виявили себе на практиці організованими, ставилися серйозно, з великою відповідальністю до своїх обов'язків. Проте цього не скажеш, наприклад, про Ф. Фесенка. Він з'являвся на уроки лише тоді, коли давав свої уроки. Учні не знав. До

— Ну, що тут вдієш, коли я навіть зарядки ніколи не робив!?

уроки готувався погано. До того ж не знав і не володів методикою викладання. З кожних двох його уроків один оцінювався, як правило, на «задовільно», а другий взагалі не зараховувався. Вся біда в тому, що Ф. Фесенко пропускав уроки днів самостійної роботи, лінувався працювати. Хоч неодноразово його попереджували, намагалися вплинути і група, і викладач, але це не давало позитивних наслідків.

В. БОНДАР,
методист.

Деякі підсумки роботи

Згідно розпорядження Міністерства освіти УРСР для проходження педагогічної практики наш інститут направив студентів усіх факультетів у 15 областей республіки. Зокрема, 167 студентів 4-х курсів проходять річну педпрактику. Для них з першого дня роботи були організовані консультації, розіслано методичні вказівки для підготовки їх до зимової і весняної екзаменаційних сесій. За перше півріччя відбулося 79 виїздів методистів різних кафедр, які надали необхідну допомогу молодим учителям на місцях. У січні відбулася конференція студентів, яка підсумувала проведену за півріччя роботу.

140 студентів 5 курсів мовно-літературного і фізикоматематичного факультетів завершили практику і повернулися до навчання. 6 лютого закінчилися підсумкові конференції на цих факультетах.

Перевірка ходу педпрактики показала, що розміщення більшості студентів на місцях, проведені Міністерством освіти УРСР, було невдалим. Особливо це стосується українського відділу, представники якого працювали переважно в Кримській області в таких школах, де зовсім немає досвідчених педагогів. Студенти здебільшого були перевантажені годинами (Дусь, Козаченко і ін.), деякі працювали, маючи немало годин з інших предметів навіть не суміжних спеціальностей. До того ж були й такі, що мали недостатню підготовку з фахових дисциплін.

Все це треба мати на увазі при підготовці до практики студентів теперішніх III курсів, які скоро теж пойдуть працювати в школи.

К. ХРИПКО,
керівник педпрактикою інституту.

По-новому

Що мені дала практика? Я зрозумів метод липецьких учителів, можу тепер проводити за ним уроки. Раніше я просто не знав його як слід і навіть дивувався, як це можна відійти від традиційної методики. На практиці мені довелося побачити, як ним користуються вчителі, переконався у його перевагах. Особливо сподобалося те, що на уроках за цим методом весь клас постійно працює. Вчитель по кількості разів описує кожного учня, активізує клас. До того ж менше використовується дошка, що раніше забирало багато часу на написання прикладів. Є тут великі можливості застосу-

вати творчу видумку, а головне поведи так роботу, щоб учні засвоювали матеріал, повністю його розуміючи. Я теж пробував давати уроки за цим методом. Звичайно, важко перебудовуватися, важко вивчати по-новому, особливо такий предмет, як фізика. Проте чому я навчився. Приємно усвідомлювати, що ти організував клас, що учні ловлять кожне твоє слово, намагаються кожної хвилини бути готовими до відповіді. Хороший це метод. Він мені багато допоміг.

М. СОЛОВЕЙ,
студент 5 курсу фізмату.

Довелося робити все

Поїхала я в Чернівецьку область і послали нас, чотирьох математиків, у один із районів. Довелося викладати і фізику, хоч по суті починали з азів, бо учні мають низьку попередню підготовку. Ніяких приладів не було, отже, виготовляли самі те, що було в наших силах. А здебільшого доводилось все зображати за допомогою рук.

У школі не було завуча, а також піонервожатої. До того ж учителі всі в літах. Оскільки я була наймолодшою, довелося вести піонерську роботу. Не було також учителя співів, нікому проводити роботу гуртків самодіяльності. Я виконувала і те, і друге, хоч, звичайно, особливих успіхів не домоглася. Добре, що хоч близько були свої товариші-практиканти. Ми щонеділі зустрічалися, щоб проводити свої маленькі «конференції» по обміну досвідом, якого в нас не було.

Звичайно, в таких умовах довелося важко, а головне, що просто дуже багато роботи, нема вільної хвилини. І вечірня, і денна школа, і підготовка до уроків, і позакласна робота — все це одразу ж, з першого дня і до останнього, вимагало багато зусиль, енергії, витримки, знань. Я намагалася, як могла, справитися із покладеними на мене обов'язками.

Н. ЗАВГОРОДНЯ,
студентка V курсу.

Студент В. Козаченко читав 23 години української мови, 12 — російської, 6 — історії, виконуючи одночасно обов'язки директора школи.

— Оце так практика! Аж піт тече...

ВРАХОВУВАТИ ПОТРЕБИ ЖИТТЯ

Я була на практиці в Одеській області. Скажу відверто, що одержала велике задоволення від роботи в школі. В школі, крім мене, було ще три мовники, з них двоє з великим досвідом роботи. Завуч також досвідчений педагог, людина знаюча. Мені давали консультації на високому методичному рівні. Проте, викладаючи українську мову і літературу, зіткнулася з деякими труднощами. Так,

мо себе безпорадними. Доводилося також керувати шкільним хором, а це не так легко в тих умовах. Крім того, що я не мала відповідної підготовки, заважало незнання учнями української мови. Там здебільшого живуть молда-

вани, отже, українською мовою діти розмовляють тільки на уроках. Приходжу до висновку, що при підготовці до практики потрібно враховувати місцеві умови і відповідно до них готувати майбутніх учителів.

З. ПОГОРЕЛОВА,
студентка українського відділу.

Редактор П. ХРОПКО.